

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

LEGE pentru reducerea poverii fiscale pe muncă

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

1.Descrierea situației actuale

Ce înseamnă Zero Taxe pe Salariul Minim?

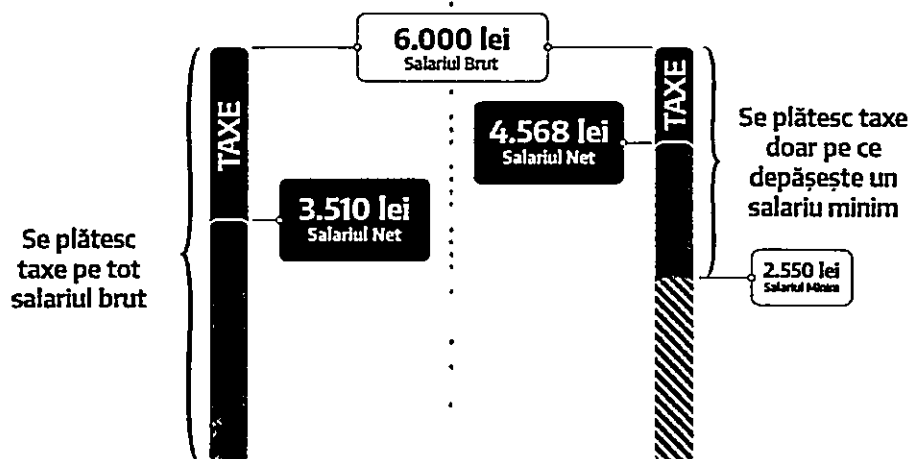
Zero taxe pe salariul minim este o reducere a poverii fiscale pe muncă prin extinderea deducerii personale pentru o sumă echivalentă cu salariul minim și pentru a include și contribuțiile obligatorii.

Astfel, un român care muncește cu normă întreagă pe salariul minim va primi acel salariu minim net, în întregime.

La un salariu brut mai mare decât salariul minim, va fi taxată numai partea care rămâne după scăderea deducerii personale în cuantum echivalent cu salariul minim, sau doar partea care „depășește” salariul minim. Dacă o persoană câștigă 3.000 de lei brut pe lună, acesta va plăti taxe (CAS, CASS și impozit pe venit) doar pe partea care „depășește” salariul minim, adică pe 450 lei = 3.000 – 2.550.

Salariul net fără Zero Taxe pe Salariul Minim

Salariul net cu Zero Taxe pe Salariul Minim

Cum putem reduce povara fiscală pe muncă?

Reducerea poverii fiscale pe salarii poate fi operată în două moduri:

- 1)** Prin reducerea cotelor de impozitare, iar beneficiile cele mai mari vor fi concentrate la cele mai mari salarii (la o reducere cu 10% a cotei de impozitare, un salariat care câștigă 20.000 de lei pe lună va beneficia de 2.000 de lei în plus la salariu. Pe când cineva care câștigă 2.000 de lei pe lună va beneficia de doar 200 de lei în plus la salariu. Beneficiile vor fi concentrate la cei cu salariile cele mai mari);
- 2)** Prin reducerea bazei impozabile, iar efectul este egal pentru toți. Salariații indiferent de salariu beneficiază de aceeași creștere nominală (dacă nu taxăm echivalentul salariului minim, câștigul pentru orice salariat este de 1.000 lei, și cel care are 20.000 de lei pe lună și cel care are 2.000 de lei pe lună);

Reducerea bazei impozabile se poate realiza prin extinderea deducerii personale existente în prezent. Extinderea se face și în termen de quantum, până la echivalentul unui salariu minim, și în termen de acoperire, pentru a include și contribuțiile în aria de aplicabilitate a deducerii.

Peste jumătate dintr-un salariu ajunge la stat – cele mai mari taxe pe salariul minim din Europa

Salariații din România suportă o fiscalitate ridicată și, îndeosebi ridicată asupra salariului minim. Statul român taxează, lato sensu, salariul cu trei contribuții sociale obligatorii și un impozit: contribuția de asigurări sociale (25%), contribuția de asigurări sociale de sănătate (10%), contribuția asiguratorie pentru muncă (2.25%) și impozitul pe venit (10%).

Contribuția asiguratorie pentru muncă a fost introdusă prin OUG 79/2017, act normativ prin care contribuțiile au fost reduse ca număr și trecute, două dintre ele, în sarcina angajatului, iar una în sarcina angajatorului. Contribuția asiguratorie pentru muncă se aplică pe salariul brut și este în sarcina angajatorului. Astfel, ea nu este transparentă pentru salariat, nu apare pe fluturașul de salariu și nu este o componentă a calculului salariului net.

Contribuția de asigurări sociale și contribuția de asigurări sociale de sănătate se aplică de asemenea salariului brut, se rețin amândouă la sursă și sunt, amândouă, în sarcina angajatului. Astfel, ele apar în calculul salariului net al angajatului și deci sunt vizibile pe fluturașul de salariu.

Impozitul pe venit se calculează pe suma restantă după reținerea contribuțiilor din salariu. Suplimentar, pentru unele salarii, se aplică o deducere personală care se diminuează progresiv.

Astfel, conform actualului cod fiscal, pentru un angajat fără persoane aflate în întreținere și cu salariul minim, deducerea personală este de 20% din salariul minim.

Cum sunt taxate salariile românilor?

Spre deosebire de alte țări, românii sunt impozitați de la primul leu. Un român care muncește în prezent pe salariul minim de 2.550 de lei pe lună plătește din salariul său:

- 25% contribuții de asigurări sociale, adică 638 de lei;
- 10% contribuții de asigurări sociale de sănătate, adică 255 de lei;
- 10% impozit pe venit pe suma rămasă după scăderea contribuțiilor și deducerii personale, adică 115 lei impozit.

Dintr-un salariu minim, pentru 8 ore pe zi, 40 de ore pe săptămână, un român rămâne cu 1.543 de lei pe lună, statul luând 41% din salariul său.

Statul român campion în Europa la impozitarea muncii pe salariul minim

România a ajuns pe locul întâi în Europa în clasamentul taxării salariului minim.

Diferite state europene au adoptat politici prin care salariile joase să nu fie taxate la fel de mult precum cele mari, sau chiar deloc. Majoritatea țărilor din Europa au prevederi care scutesc salariile mici de la taxare sub anumite sume. Astfel statul nu se finanțează de la cei cu veniturile cele mai joase, ci îi lasă să se dezvolte, să se integreze în piața muncii, să devină mai productivi, după care, atunci când le crește salariul, începe și taxarea mai mare.

Efectele Zero taxe pe salariul minim asupra economiei și societății românești

Zero taxe pe salariul minim este singura reformă economică de care România are nevoie pentru a scoate milioane de români din sărăcie, pentru a nu îi mai goni din țară, pentru a dezvolta economia și a genera prosperitate în rândul cât mai multor români.

a. Reducerea sărăciei

Probabil cea mai gravă problemă economică cu care se confruntă România este sărăcia. Sărăcia generează o serie întreagă de probleme sociale, de la abandonul familial la infracționalitate, de la probleme de sănătate la probleme de educație. În final, toate acestea ajung să erodeze fibra noastră democratică, o populație săracă fiind mai ușor de controlat politic, prin dependența de programe sociale, ajutoare sau subvenții. Lucrul acesta este cel mai vizibil în momentul cheie al alegerilor electorale. O clasă politică coruptă își dorește să mențină populația săracită prin politici fiscale păguboase pentru ca apoi să o poată ademini cu propriile bani.

Conform Eurostat, suntem pe primul loc în Uniunea Europeană la populația care se află în risc de sărăcie sau de excluziune socială, cu

35.8% din populație în risc de sărăcie sau excluziune socială. O parte din această sărăcie se datorează programelor dezastruoase de redistribuire de resurse de la săraci la bogați, inaccesibilității pieței muncii pentru mulți oameni. Statul ia minim 41% din orice salariu. Astfel stimulentele create nu sunt de încurajare a muncii, ci dimpotrivă, de descurajare a ei cu toate efectele nefaste pe care acest lucru le presupune.

Netaxarea echivalentului unui salariu minim duce la salarii nete mai mari pentru toți românii. Iar salariile nete mai mari atrag forța de muncă. Stimulează activarea socială. Permite populației active să intre pe piața muncii, să câștige experiență, să se integreze în economie și să crească cu odată cu aceasta.

b. Locuri de muncă bine plătite

Sărăcia în muncă este definită ca oamenii care deși muncesc sunt în continuare în sărăcie sau/și în risc de sărăcie. **România ocupă locul întâi în Uniunea Europeană la sărăcia în muncă.** Un factor principal îl joacă taxarea punitivă a muncii pe care statul român o practică asupra salariilor mici. Suntem pe primul loc în Uniunea Europeană la impozitarea salariului minim. În timp ce alte țări practică praguri sub care veniturile nu sunt taxate deloc, România taxează de la primul leu.

Povara fiscală pe salarii determină direct nivelul sărăciei în muncă. Nu există sărăcie mai inacceptabilă cultural decât sărăcia în muncă. Țara noastră nu ar trebui să lase nicio persoană care muncește 40 de ore pe săptămână în sărăcie sau în risc de sărăcie.

Zero taxe pe salariul minim crește veniturile românilor prin creșterea salariilor nete. Salariile ar crește concomitent și condițiile de viață. Asta ar reduce semnificativ sărăcia în muncă și ar garanta locuri de muncă mult mai bine plătite în România.

c. Forță de muncă care rămâne în România

Conform Centrului de cercetare și documentare în domeniul integrării imigranților, din 2007 până în 2017 au plecat din România 3.4 milioane de români, punând România pe locul 2 la nivel mondial în ceea ce privește emigrația după Siria.

Inițial România era preponderent părăsită de forța de muncă calificată care își găsea ușor slujbe bine plătite în țările occidentale. Treptat, însă, România a ajuns să fie părăsită și de forța de muncă necalificată sau mai slab calificată.

România se depopulează. Sate întregi sunt deșertificate și părăsite de forța de muncă tânără care ar putea să contribuie la economia României. Mulți dintre cei care pleacă nu o fac din lipsă de patriotism, ci din motive pur economice. De aceea, mulți se întorc și își construiesc casa în satul de unde au plecat. Și mai mulți trimit lună de

lună bani, în România, familiei și rudelor.

Conform studiilor calitative, românii pleacă din două mari motive din țară. Cei cu venituri mari pleacă pentru sistemele de sănătate și de educație mai bune. Pe măsură ce scad veniturile, motivul plecării devine diferența între salariile din țările vestice și România.

Această diferență salarială are două cauze importante: diferența de acumulare de capital și diferența de regim fiscal. Referitor la a doua cauză, putem acționa imediat pentru că ține de o politică fiscală greșită pe care o perpetuăm.

România practică cea mai dură povară fiscală pe munca slab plătită din România. Noi înșine creștem diferența salarială între România și restul țărilor europene printr-o supra-taxare a muncii pe salariile mici care sunt cele mai afectate de un nivel de taxare extrem de ridicat.

Zero taxe pe salariul minim ar reduce semnificativ diferența între salariile din România și cele din vestul Europei. Astfel, unul dintre motivele pentru care românii pleacă în alte țări ar fi semnificativ atenuat. Mai mulți români și-ar putea construi viața activă în România și ar produce valoare în economia românească.

d. Activarea forței de muncă

Întreprinderile românești nu mai găsesc forță de muncă pentru a crește sau chiar a-și desfășura normal activitatea. Una dintre problemele cu care mediul de afaceri, mai ales ante-Covid, s-a confruntat îndeosebi de mult este penuria de forță de muncă. O problemă care a început inițial în mediul rural, dar a crescut rapid și în mediul urban și în marile orașe.

Și această problemă își are una dintre rădăcini în taxarea ridicată a salariilor mici. Economia României este într-o situație aparent paradoxală. Avem ofertă de forță de muncă mică (din cauza exodului și a inactivității), cerere de forță de muncă mare și totuși salarii mici. Cererea de forță de muncă ar trebui să ridice salariile și totuși nu o face peste un anumit nivel. Lucrul acesta se întâmplă pentru că nimeni nu poate plăti un salariu peste nivelul productivității, cel puțin nu pe termen lung. Întreprinderile ajung să plătească, chiar și la nivelul maxim suportabil prea puțin pentru a stimula munca în România. Așa că forța noastră de muncă pleacă în alte țări sau stea inactivă. Toate acestea pentru că, după ce că salariile sunt mici, mai sunt și supra-impozitate.

Printr-o impozitare punitivă a salariilor mici gonim efectiv forța de muncă de pe piața muncii. Mulți români capabili să muncească fie pleacă în alte țări, fie muncesc la negru/gri, fie rămân în România dar nu participă la piața muncii. Toate acestea se întâmplă din cauza salariilor prea mici pentru a încuraja munca în România.

Eliminarea taxării pe echivalentul unui salariu minim crește salariul net și aduce românii înapoi pe piața muncii. Astfel, unii vor alege să nu mai plece la muncă în alte țări, pentru că diferența dintre salariul pe care l-ar câștiga în România și cel pe care l-ar câștiga în afară ar fi mult mai mică. Nu ar mai exista riscul neprevăzutului și disconfortul de a fi separat de familie și de prieteni. Alții, se vor activa pe piața muncii și vor crește forța de muncă a economiei.

e. Reducerea inegalității veniturilor

Suntem pe locul 2 în Uniunea Europeană la inegalitățile între venituri. Raportul dintre veniturile celor mai înstăriți 20% dintre români și a celor mai săraci 20% dintre români este de 7.21. Cu alte cuvinte, cei mai înstăriți 20% dintre români câștigă de 7.21 de ori mai mult decât cei mai săraci 20% dintre români.

Zero taxe pe salariul minim reduce inegalitățile de venituri în rândul populației. Salariile joase beneficiază de scutirea fiscală procentual mai mult decât salariile ridicate. Dacă pentru cineva care câștigă salariul minim creșterea este de 40% din salariul brut, pentru un salariu de parlamentar, creșterea este de numai 4%. Astfel netaxarea echivalentului unui salariu minim ar reduce semnificativ inegalitățile între venituri și multiplele probleme generate de acestea.

f. Reducerea discrepanțelor între regiuni

Din punct de vedere regional, România are o dezvoltare extrem de inegală. Prosperitatea este concentrată în câțiva poli urbani, mai ales în București. Iar restul țării mai ales în zonele rurale sau al urbanului mic, se află în sub-dezvoltare.

Politicile practicate de statul român în ultimii 30 de ani nu au rezolvat deloc problema. Timp de 30 de ani statul a avut tot felul de programe dezastruoase de investiții care nu au redus deloc inegalitățile între regiuni. Dimpotrivă, au menținut în subdezvoltare regiuni întregi și au creat o clasă de baroni locali care exploatează politic sărăcia menținută tot de ei. Lucrul acesta s-a întâmplat pentru că banii direcționați politic au hrănit oamenii conectați politic din județele sărace, care, evident, au folosit fondurile pentru a-și consolida poziția.

Astfel, am ajuns în situația ca regiunea București-Ilfov să aibă un PIB pe cap de locuitor care depășește media europeană cu peste 50%, dar absolut toate celelalte 7 regiuni să fie semnificativ sub media europeană. Cea mai săracă regiune a României este Moldova (Nord-Est), unde PIB-ul pe locuitor este sub jumătate din media europeană, și de peste trei ori mai mic decât cel al regiunii București-Ilfov.

Zero taxe pe salariul minim reduce inegalitățile economice între regiuni. Regiunile relativ mai sărace au și o medie salarială mai joasă. Efectul automat al reducerii impozitării salariilor se va resimți mai puternic în aceste regiuni unde procentual, salariile nete vor crește

	mai mult. g. Munca la gri sau la negru Povara fiscală ridicată încurajează evaziunea. Acest lucru este adevărat în orice domeniu și pe orice piață, inclusiv pe piața muncii. Iar lucrul acesta îl observăm limpede în România. Impozitarea ridicată încurajează evaziunea. Fenomenul muncii la negru este atât de dezvoltat în România încât a apărut și o nuanță a sa care nu există în majoritatea altor țări: munca la gri. Adică atunci când salariul este plătit parțial oficial, în general salariul minim, și restul neoficial pentru a eluda taxele aferente acestuia. Scăderea impozitării muncii, prin Zero taxe pe salariul minim, reduce aproape la zero stimulentele de a face evaziune fiscală, pentru că suma pe care angajatorul și angajatul o pot câștiga din evaziune devine mai mică. Astfel nu mai rentează asumarea riscului evaziunii. Mai mult, trecerea muncii în întregime „la alb” duce și la posibilitatea pentru mai mulți români să fie integrați în circuitul bancar, deoarece toate veniturile lor ar fi declarabile, ceea ce le va permite și să ia credite sau alte produse financiare.
2. Schimbări preconizate	Extinderea deducerii personale pentru a include și contribuțiile obligatorii, dar și pentru a extinde cuantumul la echivalentul unui salariu minim pentru toată lumea. Astfel, toți salariații ar deduce din salariul brut cuantumul echivalent cu salariul minim, iar contribuțiile și impozitul pe venit s-ar aplica doar pe suma rămasă. În ceea ce privește contribuția de 3.75% pentru pilonul 2 de pensii, aceasta s-ar aplica în continuare la nivelul salariului brut al salariatului fără aplicarea deducerii personale. În mod excepțional, salariatul poate solicita aplicarea deducerii și în ceea ce privește contribuția la pilonul 2. Implementarea deducerii s-ar face etapizat, după următorul calendar: 1) 25% din salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, în anul 2023; b) 50% din salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, în anul 2024; c) 75% din salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, în anul 2025; d) 100% din salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, începând cu anul 2026;
Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 3-a Impactul socio-economic al proiectului de act normativ	
1. Impact macroeconomic	Pe un model de tip Cobb-Douglas al creșterii economice, Zero taxe pe salariul minim crește PIB-ul potențial al României deoarece crește factorul muncă din economie. Modelul Cobb-Douglas încearcă să prezică PIB-ul potențial al unei economii după 3 factori principali: cantitatea de muncă, cantitatea de capital și o productivitate totală a

	factorilor (un element care să țină cont de nivelul de cunoaștere/tehnologic al economiei). Astfel, pe acest model, PIB-ul potențial al României crește pentru că avem o creștere a cantității de muncă din economie. Creșterea aceasta este reală și non-inflaționistă. Pe termen lung, Zero taxe pe salariul minim va duce la o economie mai puternică și mai productivă din care vor avea de câștigat atât statul român cât și bugetul de stat. Politicile care au fost implementate până acum nu au beneficiat nici statului, nici economiei. De fiecare dată când statul a avut nevoie de mai mulți bani, a inventat o taxă nouă sau a crescut una veche. Lucrul acesta i-a permis să ia nu foarte mulți bani în plus pe termen scurt, dar a subminat economia și a dus la sub-dezvoltare. Zero taxe pe salariul minim funcționează exact invers. Lăsând mai mulți bani în economie, ajută la dezvoltarea ei. Astfel, face economia mai productivă și permite statului să aibă încasări mai mari, dar și o economie puternică pentru toți românii.
2. Impact asupra mediului de afaceri	Prezentul act normativ va avea un impact pozitiv asupra mediului concurențial și mediului de afaceri și asupra IMM-urilor. Alt efect economic al Zero taxe pe salariul minim este eradicarea muncii la negru. Principalul stimulent pentru munca plătită neoficial este evaziunea fiscală din care se pot câștiga mulți bani atunci când taxarea este ridicată. Odată cu Zero taxe pe salariul minim această evaziune devine nerentabilă atât pentru angajat cât și pentru angajator. Astfel că vom avea, în sfârșit, o mare parte din populație care își declară veniturile reale. De acolo, ei vor putea accesa servicii financiare și se vor integra în circuitul bancar.
3. Impact social	Zero taxe pe salariul minim înseamnă ridicarea din sărăcie a milioane de români, revitalizarea economiei românești printr-o creștere a participării în forța de muncă și un suflu nou economiei. Principalul efect economic al reformei este participarea pe piața muncii. Reducerea taxării muncii prin deducerea echivalentului unui salariu minim va fi un stimulent extraordinar pentru intrarea pe piața muncii. Nu există stimulent mai mare pentru muncă decât creșterea salariului net. Pe de o parte, vor intra pe piața muncii persoane care în prezent nu muncesc, dar care ar face-o pentru salarii mai bune. Pe de altă parte, românii care au ales să plece în alte părți să muncească se vor întoarce sau nu vor mai pleca din România și astfel vor contribui la forța de muncă autohtonă. O diferență crucială între Zero taxe pe salariul minim și alte măsuri care au fost luate în ultimii 30 de ani este că Zero taxe pe salariul minim impulsionează deopotrivă producția și consumul. Contrar programelor de stat care dau direct bani populației și astfel nu încurajează decât consumul, Zero taxe pe salariul minim încurajează munca în România. Astfel că nu vom mai avea dezechilibrele pe care le-am avut până acum.

În final și probabil cel mai important, Zero taxe pe salariul minim sporește independența financiară a românilor. Fără să fie condiționat de vreo aprobare politică sau administrativă, Zero taxe pe salariul minim se aplică tuturor ca efect automat al muncii. Milioane de români nu doar că vor ieși din precaritate, dar vor deveni (sau se vor apropia de a deveni) o clasă de mijloc puternică, independentă economic și politic.

Zero taxe pe salariul minim crește salariul net al fiecărui român cu 1.000 de lei pe lună. Acest lucru se întâmplă ca un efect automat al reformei. Beneficiază automat, fără cerere sau preselectie, toți cei care sunt salariați. Fără aplicații birocratice, fără selecții politice, fără punctaje și alte asemenea. Totul se va întâmpla automat odată cu fiecare salariu primit.

Bugetul românilor crescând, aceștia își vor putea permite mai multe bunuri și servicii și vor alege ca o parte din bani să o consume, iar alta să o economisească. Alocarea între diferite nevoi de consum o vor face după preferințele lor.

Cum ar arăta salariile românilor cu aplicarea Zero taxe pe salariul minim?

Salariu Brut	Salariu Net Actual	Salariu Net ZTSM
2,550	1,543	2,550
2,600	1,571	2,579
2,700	1,627	2,638
2,800	1,683	2,696
2,900	1,739	2,755
3,000	1,795	2,813
3,100	1,850	2,872
3,200	1,906	2,930
3,300	1,962	2,989
3,400	2,018	3,047
3,500	2,074	3,106
3,600	2,130	3,164
3,700	2,186	3,223
3,800	2,242	3,281
3,900	2,298	3,340
4,000	2,354	3,398
4,100	2,410	3,457
4,200	2,466	3,515
4,300	2,522	3,574
4,400	2,578	3,632
4,500	2,634	3,691
4,600	2,691	3,749
4,700	2,750	3,808

		4,800	2,808	3,866	
		4,900	2,867	3,925	
		5,000	2,925	3,983	

4. Impact asupra mediului	Nu este cazul.
---------------------------	----------------

5. Alte informații	Nu este cazul.
--------------------	----------------

Secțiunea a 4-a
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
(iii) transferuri între unități ale administrației publice						
(iiii) Alte cheltuieli						
(iiiii) Cheltuieli de capital						
b) bugetele locale:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și						

servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugetele locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6. Calculele detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
7. Alte informații						

Secțiunea a 5-a
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

1. Proiecte de acte normative suplimentare	Nu este cazul.
2. Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în materie	Nu este cazul.
3. Decizii ale Curții Europene de Justiție și alte documente	Nu este cazul.
4. Evaluarea conformității	Nu este cazul.
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Nu este cazul
6. Alte informații	Nu este cazul.

Secțiunea a 6-a
Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

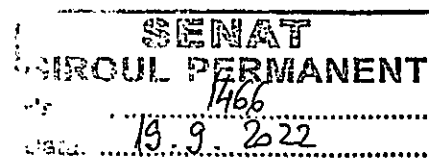
1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Nu este cazul
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul prezentului act normativ	Nu este cazul
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice	Nu este cazul.

locale, în situația în care prezentul act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile <i>Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale</i> la elaborarea proiectelor de acte normative	
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile <i>Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente</i>	Nu este cazul.
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Necesită avizul Consiliului Legislativ, Consiliului Economic și Social.
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării actului normativ	Nu este cazul
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării prezentului act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice.	Nu este cazul.
3. Alte informații	
Secțiunea a 8-a Măsurile de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a prezentului act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Nu este cazul

În numele inițiatorilor:

Deputat USR Cristina Mădălina Prună

Deputat USR Claudiu Iulius Gavril Năsui

Către: Biroul Permanent al Senatului

De la: Silvia Monica DINICĂ, Senator USR - Circumscripția 42 - București

Subiect: Solicitare co-semnare inițiative legislative

16.09.2022

Stimate doamne, stimați domni,

Subsemnata Silvia Monica DINICĂ, Senator USR, doresc să fiu co-inițiator al inițiativelor legislative înregistrate la Senat cu numerele: **B563/2022** - *Propunere legislativă Propunere legislativă pentru reducerea poverii fiscale pe muncă* și **B564/2022** - *Propunere legislativă pentru protejarea românilor și întreprinderilor românești de criza energetică*.

Vă mulțumesc,

Silvia Monica - DINICĂ

Senator USR

Circumscripția 42 - București

Lista susținătorilor
Proiect de lege pentru reducerea poverii fiscale pe muncă

NR.	DEPUTAT/SENATOR	SEMNĂTURĂ	PARTID
1	PRUNA CRISTINA		USR
2	CIHUSIU NASUS		USR
3	BLAGA DANIEL		USR
4	VICOL COSTEL		USR
5	Bodea Clitai Alexandru		USR
6	NEAGU DENISA-ELENA		USR
7	DIANA PUZOIANU		USR
8	VIOREL BALTARESCU		USR
9	MOLNAR RADU-IULIAN		USR
10	BOTIEZ MIHAI-CATALIN		USR
11	HANGAN POLYANNA		USR
12	Gheba Daniel		USR
13	MOȘTEANU LIVIU IOAN		USR
14	CRISTIAN BRIAN		USR
15	MURARIU ANA		USR
16	TERENTE EUGEN		USR
17	SEIDLER CRISTIAN		USR
18	ȘTEFAN IULIAN LORANCEA		USR
19	STELIAN ION		USR
20	LAZAR TEODOR		USR
21	ALIN APOSTOL		USR
22	Lăzăreț Ion Marius		USR
23	TOȘOIU BENIAMIN		USR

Lista susținătorilor
Proiect de lege pentru reducerea poverii fiscale pe muncă

23	TODOSIU BENIAMIN		USR.
24	STURUGI RADU TUDOR		USR
24	BRANCA ANDREI IULIAN		USR
25	RADU MIRUTA		USR
26			
27			
28			
29			
30			
31			
32			
33			
34			
35			
36			
37			
38			
39			
40			
41			
42			
43			
44			

Lista susținătorilor
Proiect de lege pentru reducerea poverii fiscale pe muncă

NR.	DEPUTAT/SENATOR	SEMNĂTURĂ	PARTID
1	RADU TRIFAN		USR
2	ANDREI MACIUS METODE		USR
3	DRAGU ANCA		USR
4	VICOL GOSTEZ		USR
5	RADU MIHAIL		USR
6	NEGAI EUGEN REMUS		USR
7	MURTESAN CLAUDIA		USR
8	CRISTI BELEA		USR
9	VLAD SERGIU COSMIN		USR
10	IVAN DAN		USR
11	DARAU AMBROSIE-IRINEU		USR PLUS
12	Oprișan Huzar		USR
13			
14			
15			
16			
17			
18			
19			
20			
21			
22			